

HRVATSKI SABOR

Zastupnica Katarina Peović

U Zagrebu, 25. veljače 2022.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Predmet: Amandman na prijedlog Deklaracije o Ukrajini

Temeljem članka 196. stavka 2. Poslovnika Hrvatskog Sabora (NN 81/13, 113/16) ponosim amandman na prijedlog Deklaracije o Ukrajini.

AMANDMAN 1

U točki 1., se riječi “ničim izazvanu” zamjenjuju riječima “potpuno neopravdanu”.

Obrazloženje:

Deklaracija bi trebala biti humanitarni dokument, dokument solidarnosti, dokument osude neprihvatljivosti rata i ratnih sukoba. Trebala bi biti poziv na prekid svih ratnih operacija od strane Rusije u Ukrajini. Deklaracija ovakvim klasifikacijama i tvrdnjom da su sukobi “ničim izazvani” postaje dokument koji se uvlači u sukobe, bira strane nameće rješenja koja dižu tenzije, a ne pridonosi miru i prekidu vojnih djelovanja.

U Deklaraciji se ne nalazi samo osuda agresije već i ekskulpiranje američke vanjske politike i politike NATO ekspanzionizma. Deklaracija ne bi trebala

zauzimati stranu već propagirati smirivanje sukoba, mir i humanitarnu perspektivu jer ona je najbitnija za obične ljude.

Agresija nije “ničime izazvana”, ona je posljedica zastarjele hladnoratovske politike kojom se u svom postupanju vode Ruska Federacija, SAD i NATO. Oni koji zaista teže mirnom rješenju ovog sukoba, ali i sprečavanju ovakvih kriza u budućnosti ne mogu se ponašati da se ratovi i sukobi događaju zbog “ludila” jednog predsjednika ili jedne države. Prije Ukrajine imali smo Afganistan, Irak, Siriju, Libiju, Jemen, poslije Ukrajine na redu može biti Crna Gora, Bolivija, Tajvan ili neka druga zemlja. Pritom, od rata i sankcija će patiti samo ukrajinski i ruski narod, a profitirat će newyorški burzovni mešetari i ruski oligarsi. Stoga, dosljedan poziv na mir i potporu napadnutom narodu i državi ne može uključivati negaciju činjenica koje su dovele do sukoba.

Ovime Deklaracija amnestira politiku SAD-a koja je bila dobrim dijelom usmjerena na poticanje sukoba i miniranje mirnog rješenja što proizlazi i iz njihovih interesa vezanih uz energetske politiku. Jesenas je u potpunosti završen novi plinovod od Rusije do Njemačke, Sjeverni tok 2, koji je trebao biti pušten u promet u prosincu – nedostajao je još samo završni potpis. Činjenica je da tada kreće podgrijavanje situacije u Ukrajini od strane SAD-a, koji se još od Obame protivi Sjevernom toku 2 jer bi doveo Evropu u energetske još zavisniji položaj o Rusiji. SAD je činio sve što može da ST2 bude otkazan kako bi Evropa bila prisiljena kupovati višestruko skuplji američki LNG (ukapljeni plin). To je SAD-u na kraju i uspjelo s obzirom na eskalaciju situacije u Ukrajini, koja Americi odgovara, a posljedica svega jest i bit će višestruko poskupljenje plina u Hrvatskoj i Evropi.

AMANDMAN 2

U točki 3. brišu se riječi “te slobodi država da izaberu ili promjene svoje vlastite sigurnosne aranžmane”.

Obrazloženje: Inzistiranje na pravu država na izbor „vlastitih sigurnosnih aranžmana” je direktna podrška ukrajinskom uključivanju u NATO iako je pitanje traži li u ovom trenutku to i sama Ukrajina i koja je EU politika po tom pitanju. Jedino rješenje je prekid ruske vatre i povlačenje ruskih snaga iz Ukrajine i proglašavanje neutralnosti, što u ovom trenutku zagovaraju i Francuska i Njemačka. Ne militariziranje odnosa, već kraj NATO ekspanzije i povratak na CFE povelju (The conventional Armend forces in Europe CFE Treaty) iz 1990. i ABM povelju (Anti-Ballistic Missile Treaty) iz 1972. između SAD i Rusije, kao i NEW START (New Strategic Arms Reductions Treaty) povelju između SAD i Rusije iz 2011. godine.

AMANDMAN 3

U točki 7. brišu se riječi “poglavito inicijative Istočnog partnerstva”

Obrazloženje: Riječ je o inicijativi 6 zemalja EU susjedstva (Armenije, Azerbajdžana, Bjelorusije, Gruzije, Moldavije i Ukrajine, bivših republika Sovjetskog saveza). Inicijativa je osnovana 2009. godine (godinu nakon rusko-gruzijskog rata), a čiji su dometi i svrha kvalificirani kao promašeni - od sukoba među samim članicama, do zaoštavanja odnosa s Rusijom.

AMANDMAN 4

Briše se tekst točke 8. i dodaje se novi tekst koji glasi: “Hrvatska je spremna prihvatiti izbjeglice iz Ukrajine, sve pogođene ovim sukobom, te tako pomoći narodu Ukrajine koji će podnijeti najveći teret rata i krize.”

Obrazloženje: Podršku vladi Ukrajine u provođenju mitskih “reformi” smatramo nepotrebnim dijelom Deklaracije. Kao što je nama u Hrvatskoj dobro poznato, radi se o još jednom općem mjestu iza kojeg se nalazi sve i svašta, ali koji se u konačnici svodi na otvorenost dolasku zapadnog kapitala.

AMANDMAN 5

Dodaje se točka 11. koja glasi: “Hrvatska neće sudjelovati u ratnim operacijama u Ukrajini, već će inzistirati na mirnom rješavanju sukoba.”

Obrazloženje: Hrvatska je 2008. bez referenduma uvedena u NATO uz uvjeravanje da ćemo tako biti sigurniji. Sada se pokazuje da je upravo suprotno – potpuno je jasno da bismo u ovom i sličnim sukobima bili daleko sigurniji da smo neutralni umjesto da se svrstavamo na bilo koju od strana u ovom nepotrebnom i katastrofalnom sukobu.

Smatramo da bi sada prvi cilj trebao biti prekid svih sukoba i inzistiranje na uspostavljanju mira. Geopolitičke igre s bilo koje strane ne mogu opravdati ni jednu ljudsku žrtvu s bilo koje strane. Smatramo da bi se Hrvatska trebala zalagati za smirivanje sukoba, istovremeno ne pristajući na uključivanje naših vojnika u rat. Potrebna nam je borba protiv militarizma kod kuće, imperijalističke politike širom svijeta, te stavljanje zajedničkih interesa radnog naroda ispred interesa političkih elita, kapitala i posebno njegove vojno-industrijske frakcije.

Katarina Peović

